

Het was een winderige dag toen papa me wegbracht naar Kraaieneiland. Mijn opa woonde daar in een wit huis tussen de duinen. Ik ben er al vaak geweest, met de veerboot vanuit de haven. Maar nu was het anders, want mama ging niet mee.

Ze lag boven in bed met haar armen langs haar lichaam en er was geen ruimte voor een stem. Ik zag haar door een kier van de slaapkamerdeur en hield mijn voeten stil op de grond. Papa pakte een pyjama, een tandenborstel en mijn pandaknuffel, omdat ik het vroeg. Het vertrek was onverwacht.

Op de boot hield ik me vast aan de reling en deinde mee met de golven, als op een schommel zwevend boven de boomtoppen.

Opa zag ik al van ver. Hij stond achter de slagbomen.

‘Mama is ziek,’ zei ik, zodra ik naar hem toe kon.

‘Ja, ik weet het, meisje.’ Zijn baard kriebelde in mijn hals terwijl hij me knuffelde.

Papa kwam niet van de boot af maar bleef op het dek, hij ging meteen weer terug naar huis. Ik zwaaide. Hij hield zijn hand omhoog maar bewoog hem niet heen en weer.

Opa en ik liepen naar de duinen. Bovenaan, voorbij het dennenbos, staat opa's huis. Je kunt er ver kijken, over de zee met zeilboten en over het eiland met de vuurtoren. De wind fluistert je de geheimen van de zomer in je oor, of hij vertelt je de was binnen te halen. *Soms vergeet opa te luisteren, had mama een keer gezegd. En daarom heeft hij boven op zijn hoofd geen haar. De wind heeft het meegenomen.*

'Weet je al in welke kamer je wil slapen?' vroeg opa.

Meestal sliep ik beneden in het kamertje met de oude piano, maar omdat mama er niet was, kon ik ook boven slapen. Vanuit die kamer kon je 's avonds het licht van de vuurtoren zien.

'Wat heeft mama?' vroeg ik aan opa, toen ik weer beneden was.

'Dat weet ik niet precies, kind. Er is iets niet goed in haar buik.'

Ik vroeg niet hoelang ik hier zou blijven. *Tot mama beter is.*

Ik wilde naar Kai. Dat was een jongen uit het dorp, de zoon van een visser. Kai was een jaar ouder dan ik. Hij had mij leren fluiten, getoond hoe je van een hoge rots afspringt zonder je benen te breken en geleerd hoe verschillende soorten vis smaken. Maar opa zei dat het een gewone donderdag was en dat Kai nog op school zat. Ik was die dag niet naar school gegaan, maar mocht met opa aardbeien plukken in de tuin.

